

Potulky umeleckého fotografa Laca Čierneho umeleckým svetom

Známy žilinský umelecký fotograf Laco Čierny má v ostatných rokoch mimoriadne plodné tvorivé obdobie. Jeho tvorba je nezameniteľná a ľahko rozpoznateľná. V rokoch 2016 až 2018 prezentoval svoju tvorbu doma a v zahraničí na pätnástich, väčšinou samostatných, ale aj kolektívnych výstavách. **V roku 2018 je úspešný v šírení vlastných umeleckých fotografií prostredníctvom internetu. Odozvy na jeho tvorbu má u väčšiny štátov a zo všetkých kontinentov.**

Ste zapáleným žilinským umeleckým fotografom. Od roku 2015 ste vašu umeleckú tvorbu prezentovali v Žiline len minimálne. Aké ste na to mali dôvody?

Nie je to celkom pravda. Moja stála expozícia sa stále nachádza v Kultúrnom dome v Žiline-Závodí. Na spoločenských podujatiach mali možnosť vidieť moje obrazy tisíce návštevníkov. Okrem toho tlačové správy prevzali mnohé médiá. Niektoré skutočnosti mohli počuť aj poslucháči rozhlasu. V televízii boli odvysielané aktuality z viacerých výstav a vernisáží. V júni sa v Žiline uskutočnila konferencia a Salón Slovenskej federácie fotografov – člen FIAP, kde som vystavoval spolu s inými členmi SFF. Môj výber padol na fotografie centra mesta Žilina. Okrem toho sa dá výber tvorby pozrieť aj na stránke www.photoimpression.eu. V rokoch 2016 až 2017 som sa zamerlal na prezentáciu mojich obrazov v medzinárodnom meradle. Rok 2018 venujem hlavne elektronickým médiám s dosahom na zámožných priateľov umenia.

Hovoríte o výstavách a vernisážach. Skúste ich čitateľom priblížiť.

Každá z výstav mala pôvodné, odlišné a k tomu účelu vybrané autorské diela. Prelomová výstava z názvom Autor a jeho múza sa konala na prelome rokov 2015 – 2016 v Bratislave na Ventúrskej ulici, v priestoroch Fuzion Group. V priestoroch Indoor Golf BONAS v Prievidzi sa uskutočnila autorská výstava Šport a umenie a v Žiline sprievodná autorská výstava pri príležitosti Legátfestu OEVE-EVIRS. Významná zahraničná autorská prezentácia v rakúskom Poysdorfe – Golf club Veltnerland bola zameraná na priateľstvo a víno. Mimoriadnym medzinárodným podujatím bola sprievodná autorská výstava na Sommerfeste Slovensko-rakúskej obchodnej komory. Podujatia sa zúčastnili stovky významných hostí a diplomatov

zo stredoeurópskeho regiónu. Ako člen SFF som sa zúčastnil troch salónov SFF – člen FIAP, a to v Nových Zámkoch, Stropkove, a ako som uviedol, aj v Žiline. V kaštieli Kittsee v Rakúsku sa uskutočnila autorská sprievodná výstava pri príležitosti Dňa Ústavy SR. Podujatie bolo určené pre diplomatov a členov OEVE. V bytčianskej synagóge zorganizovalo občianske združenie kultúrne podujatie, na ktorom bolo vystavené moje umelecké videnie tejto historickej budovy a v renesančnom Sobášnom paláci už moja druhá autorská výstava. V priestoroch nemeckého evanjelického kostola v Modre som prispel obrazmi s názvom Lacéria ku kolektívnej výstave a vernisáži výtvarných umelcov SR v rokoch 2016 aj 2017. Mimoriadne si vážim možnosť autorsky samostatne vystavovať cyklus obrazov Lacéria v centre Viedne, v historických priestoroch rakúskeho Hofburgu – priamo nad Múzeom Sisi. Dôstojným miestom samostatnej výstavy bol aj Konzulátfest OEVE-EVIRS v Pezinku. Sprievodnú výstavu som mal aj na EUROPAfeste a medzinárodnom festivale MUN-DUS 2017 v Dunajskej Strede. Viac ako 500 členov, diplomatov a čestných hostí sa zúčastnilo medzinárodnej letnej slávnosti Slovensko-rakúskej obchodnej komory v kaštieli Budmerice, kde som vystavoval nové diela z roku 2018. Niekoľko

podujatí spojených s mojimi výstavami moderovala pani Alena Heribanová.

Je známe, že autorsky pôsobíte najčastejšie v rámci autorskej dvojice. Čo vás k tomu viedlo?

Náročnosť divákov, tvorby a prezentácie umenia v súčasnej dobe, ako aj malá úspešnosť individuálneho prístupu v umení v tých oblastiach, ktoré boli v minulosti vyhradené pre individuálnu tvorbu, ponúkali možnosť hľadať nové formy spolupráce. V mojom prípade to bola potreba skĺbiť prácu fotografa so znalosťami umeleckého interpreta a kurátora. Že to bola šťastná voľba aj cesta, ukázali nemalé medzinárodné úspechy autorskej dvojice Ladislav Čierny a Valéria Lukáčová. Používame spoločné meno umeleckej dvojice, a to Lacéria. Na rozdiel od reportážnej fotografie nie

je úspešnosť umeleckej fotografie daná len osobou, ktorá stlačila spúšť fotoaparátu, aj keď je takýto individualistický názor zaužívaný.

V roku 2018 ste svoje úsilie zamerali na elektronickú prezentáciu práce, prečo?

Myslím si, že dnes nikto nepochybuje o význame elektronickej komunikácie. Toto médium umožňuje v reálnom čase umožniť okrem iného prístup priateľov umenia k umeleckej tvorbe. Myslím si, že každý, kto disponuje plodmi vlastnej práce, má možnosť na internete predstaviť vlastné alebo kolektívne výsledky. Po mojich výstavách a vernisážach som našiel odvahu moje výsledky prezentovať prostredníctvom elektronických médií, čo sa mi aj vyplatilo, lebo odozvy umeleckých skupín, fór a klubov boli kladné. Mám preukázateľné odozvy z väčšiny krajín sveta a zo všetkých kontinentov, najmä z USA, Anglicka, Ruska, Kanady, Indočíny, Afriky, EÚ atď. Tu som získal poznatok, že umenie je univerzálny nástroj komunikácie ľudí na celom svete.

Od roku 2015 uplynula relatívne krátka doba, pritom vaše výsledky akcelerovali. V čom vidíte posun vo vašej umeleckej tvorbe?

Myslím si, že je to vytrvalosť a jasný cieľ vo fotografickej tvorbe. Za obdobie vyše 50-ročnej tvorby je zrejmy posun vo fotografickej

a digitálnej technike. Dozrievanie umelca trvá bežne desaťročia. Významným prvkom je môj odklon od individuálnej tvorby fotografa k práci v rámci umeleckej dvojice, čo urýchlilo kvalitu aj produkciu výsledkov. Aj filmy tvoria celé štáby a nik sa nevidia, že sú dielom kolektívov. Po dlhých rokoch hľadania sa

mi podarilo vytvoriť vlastný umelecký prejav a štýl, ktorý je odlišný a rozpoznateľný od iných autorov. Prispelo k tomu aj moje poznávanie histórie umenia 20. storočia. Fotografiu vnímam ako neoddeliteľnú súčasť vizuálneho umenia, ktorému sa s pokorou podriadam. -mif-, snímky archív LČ

